

چکیده

زمینه و هدف: استئوپروز حاملگی موجب مشکلات زیادی از جمله شکستگی های استخوانی، کمردرد مزمن و از دست رفتن بلندی قامت در زنان مبتلا می شود. نسبت سرمی لیگاند مربوط به رسپتور فعال کننده فاکتور هسته ای کاپا β (RANKL) به استئوپروتگترین (OPG) به عنوان فاکتوری برای بررسی متابولیسم استخوان در بسیاری از بیماریهای استخوانی که مشخصه آنها وجود جذب استخوانی است مانند استئوپروز بعد از یائسگی، به کار می رود. مطالعات نشان داده اند که این نسبت توسط اسید فولیک تحت تاثیر قرار می گیرد. هدف این مطالعه مقایسه تاثیر دوز بالا (۵ میلی گرم) و دوز پایین (۰/۵ میلی گرم) اسید فولیک بر نسبت سرمی RANKL/ OPG و غلظت فاکتور نکروز دهنده تومور آلفا ($TNF-\alpha$) در حاملگی است.

روش کار: چهل و پنج زن باردار به صورت تصادفی و دو سو کور به دو گروه تقسیم شدند: زنانی که روزانه ۵ میلی گرم (گروه ۱) و زنانی که روزانه ۰/۵ میلی گرم اسید فولیک قبل از بارداری تا هفته ۳۶ بارداری دریافت می کردند (گروه ۲). متغیرهای بیوشیمیایی قبل و در پایان مداخله اندازه گیری شدند.

یافته ها: در گروه دریافت کننده دوز بالای اسید فولیک سطح OPG در مقایسه با سطح پایه افزایش معنی داری نشان داد ($P=0/008$) در حالی که سطح RANKL ($P<0/001$)، $TNF\alpha$ ($P=0/005$)، و نسبت سرمی RANKL/ OPG ($P<0/001$) کاهش معنی داری یافته بودند. همبستگی مثبت معنی داری بین کاهش RANKL و $TNF\alpha$ مشاهده شد ($r=0/451$ و $P=0/031$).

نتیجه گیری: دوز بالا اسید فولیک ممکن است بتواند مارکرهای مربوط به جذب استخوانی را در طی حاملگی کاهش داده و مانع از بروز استئوپروز حاملگی در زنان باردار شود که این عمل ناشی از تاثیر آن در افزایش OPG و کاهش RANKL و $TNF\alpha$ باشد.

کلمات کلیدی: اسید فولیک، استئوپروئوگرین، لیگاند مربوط به رسپتور فعال کننده فاکتور هسته ای کاپا β ،

فاکتور نکروز دهنده تومور آلفا، حاملگی